

مرکز مجاز امام صادق (ع)

اصول الفقه (مقدمه)

علامات حقیقت و مجاز ۲

جلسه ۱۹

استاد جیدی

۱. تبادر

معنای تبادر: سبقت گرفتن ذهن، به سوی معنای مورد نظر، با شنیدن لفظ.

انواع تبادر:

اول: بدوی؛ تبادری است که با کمک قرینه، معنی به ذهن می‌رسد.

دوم: حاقی؛ تبادری است که از متن لفظ برمی‌خیزد.

اشکال در تبادر:

علم شخص به وضع، متوقف است به تبادر و تبادر هم متوقف است به علم به وضع؛ لذا دور پیش

می‌آید و باطل است.

پاسخ:

علم به وضع دو نوع می‌باشد که شامل علم اجمالی و تفصیلی می‌شود و علم تفصیلی متوقف بر

تبادر است و تبادر متوقف بر علم اجمالی می‌باشد.